

Workshop "In gesprek met je kind over profielkeuze".

Op donderdagavond 19 november werd twee keer gedurende 45 minuten de workshop "in gesprek met je kind over profielkeuze" gegeven.

De workshop werd begeleid door Simone Keijsers (studieloopbaanbegeleider) en Roos Drenth (actrice).

Eerst werd een stuk theorie uitgelegd door en daarna werd (met Roos als overtuigende puber) een aantal casussen geoefend.

DEEL 1: ACHTERGROND EN THEORIE

De studieloopbaanbegeleider vraagt aan de aanwezige ouders wie op 15 jarige leeftijd wist wat hij of zij later wilden worden; wie dat wist op 20 jarige leeftijd en wie wellicht nu zelf weer twijfelt over wat hij wil gaan worden/doen.

We leven in een keuzemaatschappij met heel veel keuzemogelijkheden. Vroeger leerde je een beroep, in onze tijd was dat al niet meer zo. Nu hebben beroepen soms niet eens meer namen. Naar mate er meer keuzes zijn, duurt het keuzeprocess langer en is het lastiger keuzes te maken.

Het studiekeuzeprocess verloopt in 3 stappen en alle drie dienen doorlopen te worden om tot een goede keuze te komen.

1. Zelfkennis. Waar ben ik goed in; welke eigenschappen wil ik gebruiken, waar liggen mijn interesses etc.
2. Kennis over de mogelijkheden: kennis van de verschillende profielen die aangeboden worden

3. Het doorlopen van de juiste keuze strategieën. Wat past bij jou. De mogelijkheden moeten goed onderzocht worden.

De pubertijd compliceert het maken van keuzes. Het puberbrein is gericht op korte termijn. Het kent grote emoties en vaak kunnen pubers de consequenties niet overzien.

Er zijn vier mogelijke reacties op verzoek aan jouw kind te praten over studiekeuze:

1. Fight "nee zeg!, ik wil het er nu niet over hebben. Begin je er nu alweer over?! Hou toch eens op!"
2. Flight "eh.. studiekeuze. Heb ik nu geen tijd voor. Ik moet weg naar .."
3. Freeze. Letterlijk verstijven door de angst van het kiezen.
4. Flow: al weten wat je wil. Dit komt niet zo vaak voor.

Aandacht wordt besteed aan de eerste drie reacties.

Hoe ga je het gesprek aan met de jongere. Wat zijn de do's en don'ts

Voorwaarden voor het gesprek met de jongere zijn:

1. Ze willen hun eigen verhaal vertellen (vertel dus niet hoe jij het gedaan hebt)
2. Veiligheid is belangrijk (uit niet gelijk wat je van iets vindt)
3. Waardering is belangrijk
4. Benoem wat u voelt (en wat u zegt moet u ook uitstralen)
5. Metacommunicatie kan helpen als het gesprek niet loopt (ik merk dat het gesprek moeilijk verloopt)
6. Puberhersens moeten wel "aan" staan (als ze druk bezig zijn met hele andere zaken zoals welk shirt moet ik aan, heeft een gesprek over studiekeuze op dat moment geen zin).

Want: wie weet het beter????

WEES EEN OEN, GEBRUIK LSD EN LAAT OMA THUIS

Oen: Open, Eerlijk en Nieuwsgierig

LSD: Luisteren, Samenvatten en Doorvragen

Oma: Oordelen, Meningen en Adviezen weglaten

Verboden woorden daarbij zijn: ja, maar...

Gebruik beter: ja, en....

Advies:

Hoe doe je dit:

1. Kies het juiste moment
2. Doe dit vanuit de basishouding dat de ander deskundig is. Haal de deskundigheid naar boven bij je puber.
3. OEN
4. LSD vragen
5. Stimuleer vertellen (vertel zelf weinig)
6. Uit uw waardering, ook voor hun manier van denken
7. Toon bereidheid tot leren
8. Laat de ander dingen ontdekken

Of zoals J. Cruijff zei "je ziet het pas als je het doorheb"

DEEL 2: DE THEORIE IN PRAKTIJK GEBRACHT

Vervolgens zijn er oefeningen gedaan waarbij de puber (actrice Roos) in de Fight, Flight, Freeze houding schoot. Er is met de puber meegevoeld en met de ouders in hun rol meegedacht.

Dit leidde vaak tot herkenbare soms tot hilarische, maar zeer leerzame situaties.

De foto's geven een impressie van de workshop.

Aangezien de workshop over ingeschreven was, wordt deze in januari nog een keer gegeven.

Mariëtte Meulman – lid Ouderraad